

CONSILIVM

Siue iuris allegationes Reuerendissimi in Christo patris D. Fernandi Loazij miseratione diuina Herdensis Episcopi ac Dertusensis electi. V. I. Doctoris, Super cōtrouersia oppidi à Mula, orta inter Illustris-

simū Dñm à Velez Marchionē, Et illius subditos, super dicti oppidi dominio, atq; iurisdictione, cunctis principibus, cæterisq; oppidorum dominis admodum vtiles ac necessariae. In quibus continetur, quæ & quo pacto Imperatores ac Reges, cæteriç; eiusmodi Principes ac domini, Vrbes, Ciuitates, Oppida, ac Castra, aliãq; id genus, sui regni imperijq; iura, à se suõq; patrimonio possunt abdicare: & alijs in sui, suorumq; successorum præiudicio, possunt conferre, largiri, atq; donare: seu quocunq; alio modo alienare. Et quo etiam pacto, talia acquirentes atq; possidentes, securo, tranquilloq; animo, his vtí possunt atq; gaudere.

MEDIOLANI
Excudebant Valerius ac fratres Metij.
M. D. LII.

COLL. SOC. IESV SALM. EX DONO REGVM

ILLVSTRISSIMO DOMINO,
LVDOVICO FAGIARDO
Contestatorum proregi, Marchioni à
Velez, Fernandus Loazius I. V.
Doctor, Herdensis Episcopus,
ac Dertusensis electus.
S. P. D.

V M superioribus diebus ex
tuis non solum literarum mo-
numentis, sed familiaribus
etiam intelligerem verbis, for-
tissime Marchio, tuam procel-
losis litium vndis amplitudi-
nem acerbè exagitari: nec nõ
multigenis brumalibus sive exe-
crandorum discrutiorum generibus perpetim pulsari:
tantamq; tuorum subditorum oppidi à Mula dister-
minationum tempestatem, aduerso in dies ingruere si-
dere: & quod acerbius cunctis, mihiq; liquidò appa-
ret, tecum iure minime agi: Summis ac luctuosis non
tangi animi cruciatibus haudquaquam potis fui:
tuum acerbum, aquilinis oculis contemplans infor-
tunium. Quippe quod pro tot, tantisq; obsequiis,
quæ tu amplissime Marchio, maioresq; tui, de longo
ac inelyto semper nati stemmate, strenuè ac ex animi
penetralibus, rebus bellicis gestis, & alijs mille id genus
modis, nocturno diurnoq; labore, remis (vt perhibent)

A ij

IN CONTROVERSIÆ QUÆ
EX REI SERIE
ORIVNTVR.

EX qua rei serie Illustrissimæ Marchio, eiusmodi principales oriuntur controuersiæ, siue dubitationes.

PRIMA, An prædicta donatio præfati oppidi de Mula, per Serenissimum Regem Ioannem præfato Alphonso Iañes Faiardo vt præmissum est facta: ex potestatis defectu nulla existat. Cùm Princeps, ciuitates, oppida & castra, necnon alia quæcunq; regni sui iura, quæ de dominio & corona regia existunt, alienare non valeat.

SECUNDA, Num talis donatio ex defectu solemnitatum nulla erit: eoquòd per scripturam priuatam, absq; expressione & adiectione loci facta fuerit: & testium subscriptione, sigilliq; impressione, atq; munitione caruit. Et eoquòd absq; consiliatorum regionum, ciuitatumq; procuratorum consilio, contra illius regni iura, facta extitit.

TER TIA & vltima, Si demus præfatam donationem minime valere: Vtrum Illustrissima Dignatio vestra poterit se aliqua præscriptione iuuare, atq; tueri. Et ipsos alienatos ac fiscum à iure agendi excludere.

Et quia negare non possum, vt beatus ad Vincentium scribit Augustinus: & habetur in. c. Negare. ix. distinctione. Me prolixius quam debueram super hanc causam scripsisse: multaq; dixisse, quæ iusto possunt iudicio & absq; temeritate culpari. Tamē quia vt Cicero inquit, Perdifficile est, in longa oratione aliquādo nō deficere. Ideo oratum lectorem volo: si in hisce forsitan aridis ac ieiunis lucubracionibus, quippiam à recto veritatis tramite delirans inuenerit: Me imprimis ab omni librorum suppellectili spoliatum, alienigenaq; peruagantem regna pensitet. Deinde mei ingenio imbecillitati parcat. Quas etiam ea beneuolentiā ac germano animo, quo exaravi legat, rogitō.

F I N I S.

M E D I O L A N I

Excudebant Valerius ac fratres Metij.

M. D. LII.

